

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. V.

ROCK ISLAND, ILL., och Moscow, Idaho, den 15 APRIL 1904.

No. 4.

Jesus, mitt allt.

JOHAN ERIK ROSENBERG.

Nu är jag nöjd,
se'n jag min fröjd
i Herren Jesus fått,
och jublar säll
hvar dag och kväll.
O, hvilken härlig lott!

Ät världen mer
jag icke ser.
Dess nöjen och behag
de kunna ej
mig dära — nej;
nu fri från dem är jag.

Min Jesus är
mig mera kär
än guld och skatter mång'.
Om honom jag
hvar stund och dag
nu stämmer upp min sång.

I synd jag låg,
då han mig såg
och till min räddning kom.
O, kära själ,
jag vill dig väl,
från syndens stig vänd om!

O, sälla dag,
nu frälst är jag,
och Herren är min borg.
Och äfven du,
min vän, kan nu
få lämna all din sorg.

O, skynda då,
till Jesus gå,
ty nådens dag är kort.
Vid korsets fot
tag frälsning mot,
ty tiden ilar bort.

(Zions-Stjärnan.)

Kristi uppenbarelse på påskdagen för lärjungarna.

På aftonen samma dag, den första i veckan, då dörrarna, där lärjungarna församlades, voro slängda, af rädsla för judarna, kom Jesus och stod midt ibland dem och sade till dem: Frid vare med eder! Joh. 20: 19.

Vi undra icke, att några fromma greker, som till högtiden kommit upp till Jerusalem, sade till Filipus: "Herre, vi vilja se Jesus." Hvem vill icke se honom? Skulle icke de, som blifvit igenlösta med

hans dyra blod, längta efter att skåda honom? Men i vårt nuvarande tillstånd är det oss icke gifvet att se konungen i hans härlighet. När han kommer igen för att taga oss hem till sig, att vi skola vara, där han är, då skola vi få se honom. Intill dess få vi nöja oss med att skåda honom i tron.

Men vi gå nu till vår text för att betrakta Kristi uppenbarelse för sina lärjungar efter uppståndelsen och däraf hämta några lärdomar.

1. Vi skola då först gifva akt på det sätt, på hvilket Herren kommer till sina lärjungar. Han kommer till dem *med glädje*. Jag är viss därom, ty han kom så snart och så ofta. Först uppenbarade han sig för Maria Magdalena, sedan för Simon, sedan för de två lärjungarna på väg till Emmaus och sedan för de elfva i Jerusalem. Här hafva vi åtminstone fyra gånger på en dag, då den uppståndne uppsöker sina bröder. Och detta ägde rum på olika platser, den ena något aflägsen från den andra. Denna första dag efter hans uppståndelse var sålunda för honom en arbetsam dag. Det var nu såsom alltid hans lust att vara med människors barn. Påtagligen var det honom kärt att vara med sitt folk. Och vid hvarje af dessa tillfällen kom han frivilligt. Det är sant, att Maria Magdalena gick till grafven för att söka honom, men om han så velat, hade han kunnat vara för henne okänd. Vi veta icke, hvar Simon befann sig, då Herren mötte honom, men det är icke troligt, att han sökte Herren. Och de två lärjungarna, som gingo till Emmaus, sökte honom icke heller, men *han* kom till dem och började samtala med dem. De elfva hade ock kommit tillsammans icke för att möta Herren, utan för att gemensamt klaga och sörja. Och då de så voro församlade, stod Herren hastigt midt ibland dem. Häraf drager jag den slutsatsen, att Herren *med glädje* uppenbarar sig för sitt folk äfven nu, ty han är densamme nu som då. Det är hans

hjärtas fröjd att se dem, för hvilka han gifvit sitt blod, att höra deras böner och lof och taga emot deras offergåfvor. Har *du* i dag något att i bönen framlägga för honom, är han icke ovillig att hjälpa, så att du behöfver nödgå honom, utan han är glad att få komma och gifva dig, hvad du behöfver.

Vår Herre Jesus uppenbarade sig för lärjungarna, då de kommit tillsammans under nattens stillhet för att uppmuntra hvarandra, öfverväga sin ställning och vänta efter Herren. Och vi känna oss öfvertygade, att det mest utmärkande för denna stund var, *att de alla tänkte på honom och talade om honom*. Det föremål, kring hvilket deras hjärtan rörde sig, var Jesus, hvilken de följt såsom sin Mästare, hvilken de sett dö, och om hvilken några sagt, att han var uppstånden ifrån de döda. Jag tänker, att de tillsammans bado, och att alla deras böner hade afseende på honom. Somliga af dem talade till de andra. Jag är viss, att Simon Petrus gjorde det och omtalade, huru Jesus uppenbarat sig för honom och var i sanning uppstånden. Och om Maria Magdalena var där, har hon omtalat, hvad hon såg vid grafven, och huru hon sammanträffade med Mästaren själf, men icke strax igenkände honom. Och nu till sist kommo två bröder, varna efter sin hastiga vandring från Emmaus, hvilka kunde omtala samma glada förhållande, att Herren var uppstånden. Allting rörde sig, klart och bestämdt, omkring Jesus. Alla talade om Jesus, som var död och som sades vara uppstånden. Och då de sålunda voro helt upptagna med honom, uppenbarade sig Jesus för dem. Och så skall han uppenbara sig äfven för oss, då vi ju längre dess mer lära att hålla oss intill honom, umgås med honom, hafva vår uppfyllelse i honom och låta allt annat blifva oss obetydligt. Det skall då vara hans lust att vara oss nära och uppenbara sig för oss ju mer. Låtom oss då alla med ett en-

da enhälligt bönerop säga: "Kom, Herre Jesus, och uppenbara dig för oss!"

2. Vi märka här för det andra, att Jesus på ett särskildt sätt uppenbarade sig för dem. *Han stod midt ibland dem.* Där ett ögonblick förut ingenting var att se, stod han fullk uppenbarad. Och han stod midt ibland dem. Han intog den plats, som en lärare bör hafva. Och det är min glädje att tro, att Herren Jesus intager samma plats nu, då vi komma tillsammans. Han allena är medelpunkten, bring hvilken allas hjärtan röra sig.

När han nu står där midt ibland de sina, talar han. Och detta är hans ord: *Frid vare eder!* När han kommer till oss, gifver han våra hjärtan frid. Oro och bekymmer vika. Vi lämna våra omsorger åt honom och hafva hvila och ro i hans närhet.

Och när han tillsagt dem sitt "frid vare eder!" visade han dem icke en ny lärosats eller tanke, ett filosofiskt system utan — *sig själf.* Hvilken syn för lärjungarna. De sågo densamme Jesus, som de sett under tre år. Men nu stod han där såsom i en ny gestalt, såsom en, hvilken gått genom död till lif, såsom den förstfödde från de döda. Och det mest framstående på hans person, hvilket han visade dem, voro hans sår — sina händer, sina fötter och sin sida. O Herre Jesus, visa äfven oss dessa allra dyrbaraste föremål för vår tros öga, dessa heliga tecken till ditt lidande! Våra hjärtan kunna icke beskåda ett mer välsignelsefullt föremål än Jesu sår — dessa vår återlösnings grundvalar, dörrens till det eviga lifvet, inseglet på vårt himmelska arf. Lätom oss, mina bröder, äfven i denna stund se upp till vår korsfäste Frälsare. Lätom oss komma honom så nära som möjligt, sätta vårt finger i hålen efter spikarna och säga: "Min Herre och min Gud!" Dessa heliga sår äro vissa tecken, att vår synd är försonad och våra själar frigjorda från syndens herravälde. Och då Herren Jesus sålunda i anden kommer oss nära, ännu fullare för oss uppenbarar sin kärleks rikedom, lära vi att känna honom ännu närmare, så att vi veta och tro den kärlek, som han har till oss.

Då han så gör, öppnar han för oss skriftema. Han gjorde så med sina första lärjungar. Vi förinnan alltid denna Jesu Kristi närvaro bland

oss genom det ljus, som därvid sprides öfver skrifterna, och det värde, de få för våra hjärtan. Huru kärt och dyrbart blir oss icke Guds ord! Det talar till oss, och vi igenkänna däri den älskades röst. I bibelordet är lif, ty Kristus är där, han, som är vägen, sanningen och lifvet och själf är det eviga ordet. Ju mer ljus vi få direkt från Anden, dess mer prisar vi Andens ljus i ordet; och ju mera sant vi komma i gemenskap och samlif med den osydlige Kristus, dess mer fröjdas vi i den sanning, som är oss uppenbarad på bibelns heliga blad.

Herrens närvaro ibland sina lärjungar den dagen hade till följd, att de glömdo sin fruktan. Herrens nådefulla tillsägelse: "Frid vare eder", förjagar all deras fruktan för judarna och alla andra farhågor. Herrens ankomst förskräckte dem i början. De trodde, att han var en ande. Men nu samlades de omkring honom, de sågo honom äta med dem, de flokade sig kring honom såsom får omkring sin herde. Och jag känner mig viss, att då de sedan återvände till sina hem och gingo genom Jerusalems gator, hade de alls ingen fruktan för judarna, utan kände sig glada och trygga. Fastän vi nu icke kunna fröjda oss i Kristi synliga närvaro, har jag redan sökt visa eder, att om Herren är midt ibland oss andligen, kunna vi däraf undfa samma välsignelse, som hans kroppsliga närvaro kan gifva.

Men han gaf tillika åt sina lärjungar ett uppdrag. Han sade: "Gån ut i hela världen och prediken evangelium för alla folk." Och samma uppdrag gifver han än i dag åt alla de sina. Han lägger sin hand äfven på dig, min broder, och säger: "Gå och tala med syndare om min frälsning." Han vänder sig till dig, min syster, och säger: "Tala med alla dem, som komma i din väg, om mig; tala med dem om min kärlek." Då Jesus kommer oss nära, känna vi, att vi vilja lefva för honom och verka hans verk.

Så står han äfven denna stund midt ibland oss, tillsäger oss sitt nådefulla: "Frid vare eder!" lägger sin genomborrade hand på hvar och en af oss och säger: "Min son, min dotter, gå och tjäna mig ifrån denna strand och ända till dess jag kommer igen!" Amen.

Sanningsvitnet!

Betydelsen af den personliga begåfningen och dess fortsatta utbildande såsom en förutsättning för predikantens framgång vid ordets förkunnande.

J. JESPERSON.

För att i någon mån kunna utreda det föreliggande ämnet är det nödigt att veta, hvad som förstås med orden framgång och predikant i det sammanhang, de här förekomma.

Med predikant, förstår jag, menas en luthersk predikant, som har både den inre och yttre kallelsen att predika ett rent Guds ord i öfverensstämmelse med vår lutherska kyrkas bekännelseskriterier.

Predikantens framgång är dels en yttre, som är för hvar man synlig och uppenbar, då han kan

a) samla stora åhörarskaror;

b) beveka till stora uppoffringar för och ett allmänt deltagande uti verksamheten för Guds rike och

c) förmå många att sluta sig till den synliga församlingen;

dels en inre, som väl ej är för hvar man så i ögonen fallande, men som dock är af största betydelse, då han kan

a) meddela åhörarna en klar, redig och grundlig kunskap i ordet och läran;

b) väcka kärlek till, lydnad för och förtröstan på Guds ord och

c) fostra ett sundt kristligt samfundslif.

En person, som saknar all personlig begåfning för predikokallet, kan ej gärna, i synnerhet under de i vår kyrka rådande förhållandena, erhålla vare sig den yttre eller inre kallelsen af Gud utrustar alltid den person, som han kallar till något värf, med de därtill ertorderliga gåfvorna, och kyrkan har alltid ansett personlig begåfning nödvändig för en predikant. Men gåfvorna äro mångahanda i anseende såväl till graden som till olikheten. "Vi hafva fått olika gåfvor efter den nåd, som blifvit oss gifven." "Gåfvorna äro mångahanda." Gud fordrar af alla dem, han gifvit gåfvor, vare sig de äro större eller mindre, trohet i deras förvaltande. På denna trohet och Guds välsignelse, som alltid följer troheten, beror framgången, hvilken icke kan helt och hållet uteblifva, äfven om den understundom synes vara liten och obetydlig, ty Gud har sagt, att hans ord skall ej komma förfångt tillbaka. Men verklig be-

stående framgång kan icke af de strösta personliga gåfvor framtvängas, då Guds välsignelse tillbakahålles.

Den genom hela Guds skapelse, såväl den synliga som den osynliga, genomgående grundlagen af utveckling och tillväxt gäller för alla kristna och icke minst predikanten och hans gåfvor. Han bör "växa i alla stycken upp till honom, som är hufvudet, Kristus", som hade den Helige Ande utan mått och därför var begåfvad med alla den Helige Andes gåfvor i fullaste mått. Kristus predikade och lärde på det allra fullkomligaste sätt. Han var "lärnästaren med den lärda tungan". I honom finner predikanten det högsta idealet och det allra bästa föredömet. Näst honom komma de af hans Ande intagna och ledda samt af honom själf så grundligt undervisade lärjungarna. I Jesu skola uppväcktes de hos lärjungarna medfödda naturgåfvorna och helgades och utvecklades. Lärjungarna fostrades särskildt för lärare- och predikokallet, och om vi gifva noga akt på hvad skriften säger, så skola vi finna, att de, hvar för sig, steg för steg, på utvecklingens bana bragtes så småningom upp till det mått af fullkomlighet, som de uppnådde. Emedan de voro svaga och syndiga människor, kunde de aldrig komma till fullkomlighetens fullhet, men hos dem var en hela lifvet genomgående tillväxt i nåden och kunskapen, ett oafbrutet gående från härlighet till härlighet.

Hos Jesus möter oss den upplysande, värmande, uppmjukande, helgande Anden, den Helige Ande, som uppfyller och genomtränger hela hans varelse och därför gifvor färg och innehåll åt hans ord och handlingar. Samma Ande hade apostlarna, ehuru i mycket ringare mått, ty Paulus säger: "Vi hafva Kristi Ande." Att hafva denna Ande är den allra viktigaste förutsättningen för en predikants framgång vid ordets förkunande. Men ehuru detta är den viktigaste förutsättningen, så är den dock icke den enda. Andra gifvas, hvilka i sig själfva kunna vara mycket ringa, men som dock komma denna förutnämnda till hjälp och tjäna till att understödja och rötta väg för densamma. Så kan ju predikantens röst och dess utbildande synas vara af underordnad vikt, men den betyder dock ganska

mycket vid ordets förkunande. Icke alla ha fått lika god röst; i det afseendet kan den ene ha fått ett pund och den andre tio, men liksom en stor skatt kan genom vårdslöshet snart förstöras och en liten med omsorg och förstånd förvaltas så, att den blir stor, så kan den, som af naturen fått ett förträffligt talorgan, lätt förstöra det, och den, som fått ett sämre, med omsorg och ihärdighet uppöfva det. Det tager visserligen mycken tid, hårdt, ihärdigt arbete och stort tålamod att få fullkomligt herrvälde öfver sin röst, men för en talare äro få ting viktigare och betala sig bättre. Det är ej nog, att man har ett väl värdadt språk, god tankegång och godt innehåll i sin predikan, man kan helt och hållet misslyckas ändå. Det betyder så ofantligt mycket, huru predikan framsäges. Jag har känt pastorer inom vårt eget samfund, hvilka, ehuru de varit lärda, fromma samt gudfruktiga män, dock varit helt eller nästan helt misslyckade såsom predikanter blott och bart därför, att deras röst var ful och bristfällig. Mången annan lyckas synbarligen ganska bra, ehuru han, åtminstone delvis, saknar de nämnda personernas goda egenskaper, men har en god, omsorgsfullt odlad och väl brukad röst. Nästan hvilken vanlig röst som helst kan genom öfning och skolning bli ganska god. God röst är en stor Guds gåfva. Vi må icke tro, att Gud, som gifvit oss vår röst, anser den vara en ringa gåfva och låter oss ostraffadt missbruka eller fördärfva den. Den är ett kraftigt medel, som visst icke bör föraktas, i synnerhet icke af en predikant. Det står ej mycket i skriften om hurudan Jesu röst var, eller huru han brukade den, men jag är öfvertygad därom, att han i alla sina tal var fullt naturlig (ty att vara fullkomligt naturlig är den högsta konst) och satte sin röst i den fullkomligaste harmoni med de känslor, åt hvilka han ville ge uttryck, och med de sanningar, han lade i de ord, han uttalade. Huru skulle vi kunna tänka oss honom hållande sin bergspredikan med en sönderbruten, skroflig, skrikande, onaturlig eller oodlad röst? Han, som var fullkomligheten i det största, var det äfven i det mindre och minsta. Det skulle varit en synd, som han, den syndfrie, ej kunde begå, att låta rösten fördärfva, förvända eller i minsta mån skada eller fördunkla den gudomliga

sanningen och bryta udden af det intryck, han ville med sitt tal göra på sina åhörarens hjärtan och sinnen.

I nära sammanhang med predikantens röst sår hans mimik och gestikulation vid det offentliga uppträdandet. Dessa kunna betyda ganska mycket. Med afseende härpå gäller det att kunna vara naturlig och sig själf utan några ovanor. Man kan visserligen lära af andras exempel, men man får akta sig att efterapa dem. En apa passar icke för predikstolen, äfven om hon är iklädd prästkrage. Att ledigt, naturligt och troget genom mimiken och gestikulationen återgifva de känslor och sanningar, man i talet framställer, är en stor och svår, men mycket eftersträfvansvärd konst, som ej kan läras på annat sätt, än att talaren låter sig så intagas och hänföras af sitt ämne, att han talar, uppvärmd af öfvertygelsens och hänförelsens heta glöd så, att åhörarna måste få det intrycket, att han tror, därför talar han. Genom fortsatt öfning kan man komma ganska långt i denna konst. Predikanten bör själf vara den personliga illustrationen af predikan. För att blifva det måste han äfven vara på sin vakt mot fula vanor, uti hvilka han i sin ifver lätt kan komma. Så såg jag en gång en predikant, som gjorde en ful grimas och, under det han höjde sin knutna hand, såsom hade han ämnat tilldela någon ett riktigt dräpslag, sade: Jesus älskar dig, syndare.

När vi läsa i evangelierna om Jesus, då han håller sin bergspredikan, då han är i templet eller synagogan, då han sitter i båten eller vid brunnen, kunna vi då få den föreställningen om honom, att han uppför sig på ett vårdslöst och likgiltigt sätt och talar så, som om han själf ej hade någon vidare känsla för sina åhörare eller togo något synnerligt infresse i de sanningar, han framhåller, men måste tala, emedan det tillhör hans ämbete? Nej, visserligen icke. Ut i den bild af honom, som vår tanke målar för oss, framstrålar i hvarje drag den ömmande, förbarmande kärleken och skönjes den fasta öfvertygelsens och lifliga hänförelsens glöd, som brinner i hans inre. Hans ord voro ande och lif icke blott till sitt innehåll, utan äfven till det andrika och levande sätt, på hvilket de gifvos till åhörarna. Guds ord var i hans munn icke en död bokstaf, utan en levande gudomlig san-

ning, ett klart himmelskt ljus, som liksom en sol lyste värmande och lifgivande på dem, som hörde honom. Icke underligt, att det heter om lärjungarna, som så länge sågo och hörde honom och stodo under hans omedelbara, personliga inflytande, att man drog känsla på dem, att de varit med Herren.

En annan förutsättning för predikantens framgång är gåfvan att rätt förstå och rätt bedöma sin tid samt det folk och de särskilda förhållanden, som äro rådande på den ort, där man är satt att verka, samt att göra det bästa bruk af de honom gifna tillfällena. Han måste följa med sin tid och predika och tala tidsenligt. Han bör vara en trogen och klok förvaltare, som i rätt tid gifver sina åhörare den bestämda kosten. För att kunna göra detta, måste han känna de vindar, som blåsa på de olika områdena, hvilka känslor och meningar, som äro rådande i hans omgivning. Han måste följa med sin tid så, att han vet, hvad hans åhörare läsa, tro och göra och i hvilken andlig, moralisk och ekonomisk ställning, de befinna sig. Men han bör ingalunda låta sig drivas af tidsandan än hit och än dit, såsom de göra, hvilka blott söka popularitet och blott prata sådant, som de tro skall klia i öronen på deras åhörare. Popularitet är icke alltid liktydigt med framgång, från biblisk synpunkt sedt. Alla lofliga medel och tillfällen skola begagnas, men med blott ett mål i sikte, nämligen att bibringa åhörarna en klar, redig och grundlig kunskap i ordet och läran, så att de förstå att rätt tillämpa ordet på sig själfva just i den belägenhet, i hvilken de befinna sig. Så tjänar det till föga nytta att hålla högstämnda, på kammaren omsorgsfullt utarbetade, lärda predikningar, med många fina vändningar och häntydingar och med lärda fraser, abstrakta bilder och djupsinniga filosofiska slutledningar, för en församling, bestående af simpelt, olärdt folk, som icke alls kan följa den märkvärdige predikanten, då han på sina starka visdomsvingar såsom en örn lyfter sig och far fram i de höga ljusrymderna och med sin högförnäma hållning vill liksom säga: se, huru högt och majestätiskt jag kan flyga. Så gjorde icke Paulus eller de andra apostlarna. När Paulus var i synagogan och disputerade med judarna, så begagnade han sådana

ord och bilder, som de lätt kunde fatta och voro vana vid att se och höra. Med gamla testamentets skrifter, som de trodde på och voro bekanta med, bevisade han för dem, att Jesus vara Kristus. När han uppträdde i Aten, hade han väl samma mål i sikte, men där gick han till väga på ett helt annat sätt och begagnade helt andra ord och en helt annan bevisföring.

Så finna vi äfven, att Jesus alltid lämpar sitt tal och sina liknelser efter sina åhörarens erfarenheter, fattningsförmåga och olika bildningsgrad. Hans tal går aldrig ut på att visa, huru lärd han är eller huru klyftig han kan vara. Han sänkte sig ned till den ringaste och gjorde sig lätt förstörd af den stora massan. Hans tal och predikan voro alltid sant folkliga, tidsenliga och alldeles passande för det gifna tillfället, för det ändamål, han äsyftade. De allra ringaste och mest allmänt kända saker begagnar han, äfven då han talar om de högsta gudomliga ting. Så liknar han sig själf vid en höna, som samlar sina kycklingar under sina vingar, ett vinträd, en dörr, en väg, ett ljus o. s. v. När han talar om Guds försyn, så talar han om haren på hufvudet, liljorna på marken och om de små sparfvorna, som alla hade sett. När han talar om Guds rike, så talar han om säd, såningsman, senap, mjöl, deg, jäst, pärlor, bröllop o. s. v. I hans tal kommer den gudomliga sanningen fram så enkel och okonstlad, klädd i de mest alldagliga ord och bilder.

Jesus predikade så, att hvarhelst hans åhörare gå, åt hvilket håll de se, eller hvad de göra, så påminnas de beständigt om hvad han har sagt. De omringas af noten. Det kan man kalla en begåfvad predikant, som kan så förkunna ordet. Denna enkelhet i talet är högst eftersträfvansvärd för alla predikanter, men i synnerhet för oss svensk-amerikanska präster. Vi äro kallade att förkunna Guds ord för vårt svensk-amerikanska folk, som har särskilda erfarenheter, säregna seder och bruk och ett eget tänkesätt samt en egendomlig svensk-amerikansk anda. Många äro födda och fostrade i Sverige, somliga i en del, andra i en annan. Många äro födda och fostrade här i Amerika, somliga i något af de större svensk-amerikanska samhällena, där ordnad kyrklig verksamhet bedrivs, somliga på

platser, där svenskarna utgöra ett fåtal, och där vi icke ha någon kyrklig verksamhet alls. Visserligen ha somliga fått en rätt god kristendomsundervisning och äfven en någorlunda försvarlig kunskap i modersmälet, men mångas kunskaper i dessa stycken äro ytterst bristfälliga. Detta förhållande gör, att våra åhörarskaror bli, då det gäller bildning, fostran o. s. v., ganska brokiga. Att predika så, att alla dessa våra åhörare kunna bli rätt undervisade och uppbyggda, är ingen lätt sak. Det gäller här om någonsin att predika enkelt och lättfattligt. Man måste lära af Mästaren att begagna sådana alldagliga och allmänt kända ord och bilder, som folket i allmänhet kan förstå. I krig är det ej nog, att man skjuter, äfven om man skjuter mycket och med de allra bästa skjutvapen. Det tjänar till intet, om man står för långt ifrån fienden eller skjuter så, att det icke träffar honom. Det gäller att komma fienden så nära, att kulorna kunna hinna fram, och att sikta väl och skjuta rätt, så att de träffa målet. Endast den kulan har värde, som träffar målet. Uti det andliga krig, hvilket vi deltaga i, gäller samma regel.

En annan torde frukta, att den gudomliga sanningen skall förlora i aktning och anseende, i samma mån som man kläder henne i simpla, alldagliga ord och bilder. Men här kan man tillämpa det ordet: "För den rene är allting rent, och för den orene är allting orent." Besjålas predikanten blott af den rätta gudsfuktans ande, så att han själf har den allra djupaste vördnad för Guds ord och alla heliga ting, så är ingen fara för handen.

Det är ej nog, att man säger sina åhörare sanningen, man måste säga dem den på ett sådant sätt, att de förstå den och kunna tillämpa den på sig själfva. I samma mån man fått gåfvan och utbildat den till att göra detta, i samma mån liknar man Mästaren, och i samma mån skall framgången vid ordets förkunande bli stor.

Den 7 april hade Columbia-konferensens missionsstyrelse möte i Seattle, och beslutades bland annat att kalla pastor A. E. Gustafson i Burnside, Iowa, till respredikant. Må Kristi kärlek till våra förskingrade landsmän "tvinga" honom att antaga denna kallelse.

Tacoma-distriktets af Columbia-konferensen missionsmöte i Seattle och Bothell den 5—7 april 1904.

Vi hafva stor orsak att glädjas i detta distrikt, ty vi hafva här fem predikanter, tre pastorer och två kateketer, eller lika många som i hela den öfriga delen af konferensen. Detta bidrog mycket till att göra detta möte nästan ovanligt glädt och trefligt. Äfven glädde vi oss åt att pastor Anderson redan haft så stor nytta af sin flyttning till La Conner. Han synes vara mycket friskare, starkare, gladare och yngre. Vi voro ock gynnade af mycket vackert väder. I februari och mars har det varit mera regnigt och blåsigt än under någon liknande period på tolf år.

Vårt möte började den 5 på aftonen. Pastor C. E. Frisk läste Joh. 3: 1—21 och ledde i bön. Kateket A. G. Sandell predikade öfver Joh. 3: 3 och ämnet: Nya födelsen. Pastor G. A. Anderson predikade öfver Joh. 17: 17—19 och ämnet: Helgelsen. Detta var kanske den bästa predikan, pastor Anderson någonsin hållit vid ett möte.

På morgonen den 6 reste vi alla mot Bothell. Denna församling hör ej mera till Seattle-pastoratet, men vi reste dit, emedan det är lättare att komma dit från Seattle än från Everett. Tre korta, men goda predikningar höllos af bröderna Frisk, S. D. Hawkins och Anderson. Deras respektiva texter voro Rom. 4: 25; Es. 28: 16, orden "Den som tror, han skall icke förskräckas", och Mark. 16: 1—8, ämne: "Herren är sannerligen uppstånden, frukten därför icke I, som söken honom."

På aftonen voro vi åter i Seattle, och samlades då för att samtala om ämnet: "Huru skall jag bli allt mer nyttig för Guds rike?" Pastor Anderson ledde diskussionen. Han började med att önska, att vi alla måtte bli "gränslöst giriga", giriga efter att vara nyttiga i Guds rike. Följande punkter hade han nedtecknat såsom ledning för diskussionen: Jag skall bli allt mer nyttig för Guds rike därigenom att jag

I. allt fullständigare helgar mig och mitt åt Kristus, åt Guds rikets tjänst;

II. allt mer tillväxer i tro, hopp och kärlek;

III. blir skickligare och flitigare i bön;

IV. allt mera identifierar mig med församlingen;

V. allt mera lär känna min säreigna gåfva och plats i församlingen. Diskussionen var liflig, lärorik och uppbyggelig. Alla predikanterna och fyra lekmän deltog i densamma.

Den 7 kl. 8 e. m. hölls sista mötet. Då läste pastor Anderson Joh. 15: 1—17 och ledde i bön. Kateket Hawkins predikade öfver Joh. 15: 1—5 och ämnet: Vinträdet och grenarna. Pastor Frisk predikade öfver Ebr. 4: 9, 10 och ämnet: "Den sabbatsro, som står Guds folk åter, och huru den skall vinnas." Åhörareskarorna voro ganska stora. Så var ock uppmärksamheten. Gud vare tack för detta kära missionsmöte. Må det få bli till mycken välsignelse för oss alla.

Vårt nästa missionsmöte skall hållas i Vancouver, B. C. den 5—7 nästa juli. Nu till slut önskar jag så innerligt, att Portland- och Spokane-distrikten snart må få lika många predikanter, som Tacoma-distriktet har. "Herre, sänd arbetare i din skörd", och välsigna ordets predikan till många själars frälsning.

DISTRIKTETS SEKR.

Konferensstatistik.

I förra numret af tidningen hunno vi icke med att i sammanhang med redogörelsen för årsmötet lämna några statistiska uppgifter. Vi meddela därför härmed ett sammandrag af statistiken för året 1903.

Pastorer (P. Beckman och L. O. Lindh häri inberäknade.)	10
Kateketer	2
Församlingar	22
Kyrkor	20
Prästboställen	5
Egendomsvärde	\$72,825.00
Skulder	\$3,760.00
Kommunikanter	1,776
Folkmängd	2,993
Döpta, år 1903: barn	257
Döpta, år 1903: äldre	6
Konfirmerade	79
Inflyttade: kommunikanter	218
Inflyttade: barn	93
Utflyttade: kommunikanter	60
Utflyttade: barn	26
Aflidna: kommunikanter	18
Aflidna: barn	9
Utstrukna	71

Exkommunicerade	1
Vigda par	135
Hvardagsskola: veckor	24
" lärare	4
" lärjungar	131
Söndagsskola: lärare	131
" lärjungar	920

Bidrag 1903 till:

Synodens kassa	\$ 29.12
Aug. Coll. o. Teol. Sem.	220.70
Synodens mission	67.69
Hednamissionen	229.98
Synodens understödskassa	19.33
Church Ex. Society	16.26
Diakonissanstalten	76.22
Immigranthenmen	44.50
Andra ändamål i synoden	56.00
Konferensens mission	675.78
Andra ändamål i konf.	167.62
Löner i församlingarna	7,232.25
Andra ändamål i förs.	4,756.89
Summa till synoden	759.65
Summa till konf.	843.40
Summa inom förs.	11,989.14
Totalsumman således	\$13,592.19

Nettotillökningen i kommunikantantal under förlidet är var 151. Egendomsvärdet ökades med \$2,600 och skulderna ökades med \$246. Församlingen i Seattle har den största skulden eller \$2,910. Det är endast tre af de öfriga församlingarna, som hafva någon skuld, hvilken sammanlagd utgör blott \$850. Således äro 18 församlingar skuldfria. Härvid har dock icke tagits i betraktande skuld till det gemensamma läroverket i Rock Island och icke heller rester på 50 cents-afgiften till konferensens mission.

Bidragen pr kommunikant hafva varit: till konferensens mission 41 cents; till hednamissionen 14 cents; till Aug. Coll. 13½ cents; för alla utgifter \$8.36. Detta torde kunna anses såsom ett ganska uppmuntrande resultat. Må resultatet af innevarande års verksamhet blifva ännu mera uppmuntrande.

Gudaktighet är nyttig till allting.

För alla missionens vänner kan det ej vara annat än glädjande att veta, att flera af Japans nu lefvande största statsmän äro intelligentia krisina, däribland äfven amiral Togo, segraren vid Port Arthur, inberäknad. Således besannas ännu i dag den store konung Gustaf Adolfs påstående: "Den bästa kristen är den bästa soldat", och vi tillägga i en högre mening: den bästa kristen är den bästa människa.

Columbia.

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 15 i hvarje månad af Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör: Pastor N. J. W. NELSON,
523 E. 5th St., Moscow, Idaho.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott 50 cents
" " " till Sverige 65 "

Observera!

Å den å tidningen eller omslaget fastklitrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationstiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill. P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

astor M. L. LARSON, ordf., 911 Stewart Street
Seattle, Wash.

Pastor C. E. FRISK, sek., 511 So. 5th Street,
Tacoma, Wash.

Pastor G. A. ANDERSON, vice ordf., och kassör,
Mt. Vernon, Wash., R. F. D. No. 4.

Den sköna påskhögtiden, vår Frälsares döds- och uppståndelses högtid, med sina utsägligt dyrbara och betydelsefulla minnen, har kommit och gått. Våra församlingar hafva firat högtiden med gudstjänster och barnfester. Jesus har blifvit utgifven för våra synders skull och uppväckt till vår rättfärdiggörelse. Bortset man ifrån den ställföreträdande betydelsen af Jesu lidande och död, så blir hela berättelsen därom i evangelium alldeles oförklarlig; ty för sin egen del behöfde Jesus icke vare sig komma hit på jorden eller lida och dö, då han ju var fullkomligt helig. Men Jesus kom för vår skull, och allt hvad han gjorde och led, det skedde oss till godo. Han är försoningen för våra synder, men icke allenast för våra utan ock för hela världens. En härlig fröstekälla är denna sanning för alla, som hafva kommit till levande kännedom om sin synd och insett, att de icke kunna af sig själva förvärfva frälsning. Har du, min läsare, kommit till en sådan kännedom?

* * *

Hvad frukt bär det predikade ordet? En sådan fråga är ju fullt berättigad. Väl blifva icke alltid frukterna uppenbara här i tiden, men de skola icke heller alltid blifva fördolda, ty "I ären världens ljus." Liksom Jesus uppstod och lefver, så följer ju med nödvändig-

het enligt skriften, att de som tro på honom ock skola uppstå här i tiden ur synden och vandra i ett nytt lif, hvilket omsider skall uppgå uti det eviga lifvet i himmelen. I vår tid predikas Guds ord så riktigt både söndag och andra dagar och den allmänna folkupplysningen är betydlig, hvilket allt, tycker man, borde bidraga därtill, att den sanna kristendomen skulle göra stora framsteg. Nog går Herrens sak framåt, det glädjas vi åt, men borde och kunde icke dess segrar vara flera och större? I allmänhet synes det, som om Guds ord gör föga eller intet intryck på människornas hjärtan: de gå från gudstjänsten som de kommo dit, det har blifvit liksom en öfvermåtnad på Guds ord. Och det alldagliga lifvet ådagalägger föga, att ordets sanningar gjort något djupare intryck. Vi äro så benägna att helt uppgå uti det närvarande lifvet och glömma så lätt de högre omsorgerna. Må vi en hvar låta Guds ord belysa vårt hjärta och lif. Må vi själfva se till, att vi bära frukt åt Gud, vandrande i hans lydnad. Om vi alla göra rätt allvar af denna livsviktiga sak, så skola vi icke behöfva fråga, om ordet bär frukt, ty alla skola vi då vara lefvande vittnesbörd därom, att det så gör.

* * *

Hurudan är den fostran, som vår ungdom får vid statens inrättningar? Detta är ju en annan viktig fråga. Svaret utfaller olika allt efter den synpunkt, hvarifrån sagda fostran betraktas. Från kristlig synpunkt sedd kan den ingalunda sägas vara god. Det är icke kristendomens ande, som vid dessa läroanstalter är rådande. Själfsva undervisningen såsom sådan kan visserligen vara god, men det är så många andra inflytelser i motsatt riktning. Det blir uppenbart vid läsandet af lokaltidningar på platser, där sådana skolor äro förlagda. Än annonseras, att den och den klassen har en danstillställning, än att en annan klass har en maskeraðbal vid det och det tillfället; så ha de studerande sina hemliga grekiska bokstafs-föreningar; därtill fotbollspelet och hvarjehanda annat, som visserligen icke öfvar ett godt inflytande på det unga och för intryck lätt mottagliga sinnet. Man märker också snart, huru intresserade de unga blifvit i sådant, och det

går fort att med dylikt förgifta sinnet. Kunna föräldrar, som ömma för sina barns andliga väl, med lugn anförtro deras fostran åt sådana läroanstalter? Nej, och åter nej! Behöfver manne vår konferens en kristlig skola, där dess ungdom kan erhålla en af kristendomen helgad och af densamma genomträngd högre bildning? Oss synes, att konferensen genom sina beslut vid senaste årsmötet svarade ett afgörande ja på denna fråga. Må den nu ock göra allt i sin förmåga för att fortast möjligt få en sådan skola till stånd. Enligt vår ringa mening tyckas somliga lägga allt för mycken vikt vid penningfrågan. Är saken Herrens, så kan han väl förse de nödiga medlen. Herren gifve oss den rätta tilliten till honom.

* * *

Presidenten för Gustavus Adolphus College i St. Peter, Minn., har resignerat från denna sin befattning, och Minnesota-konferensen nödgas därför att vid sitt nästa årsmöte utse en efterträdare till honom. Bland de af direktionen uppsatta kandidaterna intages andra rummet af pastor P. A. Mattson, bekant inom vår konferens sedan sin verksamhetstid här såsom lärare för vår församling i Tacoma, åren 1894—1899. Vi gratulera broder Mattson med anledning af denna utmärkelse. — Med anledning af pastor Mattsons nomination innehöll tidningen *Fosterlandet* i Chicago för den 23 mars en stygg smädeartikel emot honom. Vi kunna ej låta blir att undra, hvad *Fosterlandet* i Chicago har att göra med Minnesota-konferensens affärer! I sanning, somligas förmåga att blanda sig i saker, som ej angå dem, är oerhörd!

* * *

Synodens vördade president dr E. Norelius har i ett nyligen utkommet nummer af *Augustana* på det innerligaste bedt om bidrag till en kyrkas byggande i Alaska, där den inom vår konferens väl kände kateket J. A. Levin nu med nit och trohet verkar Guds verk bland våra landsmän. I sin skrifvelse omnämner presidenten, att vår egen konferens' vördade banbrytare, pastor P. Carlson, af sina små besparingar skänkt \$25 för detta ändamål. En medlem i vår församling i Troy har skänkt \$5. I en bytestidning upplyses, att Tabita-föreningen i vår

församling i Tacoma den 8 dennes hållit en fest till förmån för Alaskamissionen. Dessa exempel mana till efterföljd. Kunde icke inom hvarje vår församling något göras för samma sak? Mätte icke presidentens bön förklinga ohörd.

* * *

Den 27 dennes infaller Grundläggarnes dag, som firas till minne af Augustana Colleges grundläggning den dagen år 1860. Å annat ställe i detta nummer finnes ett af synodal-presidenten utfärdadt och af honom och nämnda skolas president undertecknat uttåg, som manar vårt folk, att på lämpligt sätt fira dagen vid passande tillfälle och därvid göra insamling till förmån för en professur i kyrkohistoria vid det teologiska seminariet. Äfven för detta ändamål torde vi kunna hafva någon liten skärf att lägga på Herrens altare. Seminariet är af den allra största betydelse för vårt samfunds bestånd och fortsatta framåtskridande. Men någon torde tycka, att det begäres bidrag för så många ändamål, att man omöjligen kan göra något för alla. Svar: för Guds rikssak på jorden kan man aldrig göra för mycket; och Gud begär intet öfver vår förmåga; hvad han begär, gifver han ock nåd och förmåga att utföra. Och då vi betänka, huru oändligen mycket Gud har gjort för oss genom Jesus, måste vi låta alla invändningar fara. Är det icke så?

* * *

Under tvenne års tid har vår konferens-ordförande varit sysselsatt med insamling af medel för respredikant. Och under lika lång tid har missionsstyrelsen hållit på att kalla den ene efter den andre för detta ämbete, men hittills utan framgång. Sådana erfarenheter äro mycket nedslående. Men ännu vilja vi hoppas och bedja, att Gud i sin behagliga tid sänder den rätte mannen att anställas som respredikant på konferensens vidsträckt och betydelsefulla missionsfält.

* * *

Nu närmar sig med snabba steg den tid af året, då församlingarna med allvar böra tänka på hållandet af kristendomsskola för de små. Förlidet år hölls sådan skola i endast fyra församlingar. Året förut var det sex. Huru många skall det blifva instundande sommar? Förstår man rätt sådan skolas betydelse

och vill man göra ett kraftigt försök, så nog skulle i de flesta församlingarna kunna hållas en eller två månaders kristlig skola. Göre våra kära församlingar ett sådant försök!

* * *

De, som noggrant genomläste COLUMBIAS mars-nummer, sökte förgäflvas efter pastor J. Jespersens afhandling om villkoren för en predikants framgång, fastän det antyddes, att den fanns där. Saken var den, att där icke blef rum för densamma. Den införes emellertid i detta nummer.

* * *

Käre bröder pastorer, glömmen ej att vid månadens början insända nyheter till redaktören! Sänden äfven korta artiklar för tidningens uppbyggelseafdelning. Se huru litet, som kommit för detta nummer! Det är väsentligen Edra bidrag, som göra tidningen värdefull. Skyllen icke på brist på tid; det tager icke så länge att skriva ihop hvad nytt, som under månaden ägt rum! Och äfven I andre, som kunnen och viljen skriva, ären hjärtligt välkomna med bidrag lämpliga för tidningen. Allt för en viss månads nummer bör vara mig tillhanda senast den 5:te i den månaden. Under förhoppning, att denna ödmjuka bön påaktas, förblifver jag Eder tjänstvillige

RED.

Grundläggarnes dag.

Presidenterna för synoden och det gemensamma läroverket hafva nyligen till församlingarna sändt cirkulär innehållande uppmaning att på lämpligt sätt fira nämnda dag och därvid göra insamling för en professur i kyrkohistoria. Vi införa här sagda cirkulär och hoppas, att det må allmänt behjertas af församlingarna inom vår konferens:

Själlmant har man under de senare åren börjat att inom våra församlingar fira vårt arbetes grundläggningdag. Det har varit minnet af Guds välgärningar med oss såsom ett folk, som har manat oss därtill, och så länge som vi tro på våra fäders Gud och vilja låta leda oss af hans hand, så kunna vi icke upphöra att med tacksamhet tänka på Herrens under med oss och våra fäder.

Att Gud förde våra fäder öfver det vida hafvet från landet i den hö-

ga Norden till detta stora land och har gifvit oss hus och hem, kyrkor och skolor, andliga och lekamliga välsignelser; dessa saker äro icke ringa. Meningen med firandet af grundläggarnes dag är således intet annat än att fira en särskild tacksägelsedag ibland oss, som härstamma från Norden, en dag på hvilken vi erinra oss Guds välgärningar emot oss genom de personer, som enligt Guds skickelse blefvo grundläggare af våra svenska samhällen och församlingar i Amerika. På samma gång böra vi begagna oss af sådana tillfällen att värda våra minnen, så att de kunna blifva till evärdlig välsignelse för våra efterkommande. Man har därför börjat att på grundläggarnes dag insamla medel för en fond för en professur i kyrkohistoria i vårt teologiska seminarium. Utan tvifvel kunna vi ock genom vår teologiska skola säkrast bevara den bästa skatten, som vi ärft af fromma fäder.

Utän att härmed vilja binda någon rekommendera vi, att grundläggarnes dag i år firas den sista söndagen i april eller, om så önskas, den 1 maj, och då i förening med gudstjänsten på söndagen. Såsom vi vid första firandet af denna dag särskildt ihågkommo prof. L. P. Esbjörn, kunde man i år behandla dr T. N. Hasselquists och pastor Jonas Swenssons minne; båda gjorde en betydande insats i vårt grundlägningsarbete.

Vördsamt,

E. NORELIUS,

president för Augustana-synoden.
GUSTAV ANDREEN,

pres. för Aug. Coll. & Teol. Sem.

Pastorala förrättningar.

DÖFTA:

Af pastor Martin L. Larson:

den 21 febr.: Ester Mathilda, dotter till mr och mrs Alrik Fredrikson, Seattle, (medlemmar);

den 20 mars: Emma Maria Sophia, dotter till mr och mrs Olof Johnson, Colby, (medlemmar);

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 31 mars: Myrtle Sofi, dotter till mr och mrs John Johnson, Moscow.

Af pastor Joh. W. Skans, Portland, Oregon:

den 19 mars: William Edwin, son till mr och mrs August Larson, Clatskanie, Ore.;

den 23 mars: Anna Hellen Linnea, dotter till mr och mrs Leander Johnson, Portland, Ore.

Af pastor G. A. Anderson:

den 27 mars: Charles Melvin Ekman, Bellingham, Wash.

VIGDA:

Af pastor Martin L. Larson:

Den 19 febr.: Alfred Johnson och Hilda Johnson, båda från Newcastle, Wash.;

den 27 febr.: Henry Wallmark och Selma J. Forsberg, båda från Seattle;

den 5 mars: Isak Johnson och Sofia Johnson, båda från Coalercreek, Wash.;

den 11 mars: John Edström och Annie Alajoki, båda från Newcastle, Wash.;

den 17 mars: George H. Thompson från Seattle och Alyce Gilden från Anacortes;

den 26 mars: Charles J. Oja o. Erika Junsala, båda från Carbonado, Wash.;

samma dag: Chas. A. Klint och Emma Olson, båda från Seattle.

Af pastor Joh. W. Skans, Portland, Oregon:

den 22 febr.: A. J. Anderson och Maude Jefferson;

den 19 mars: Charles J. Nelson och Mary Meade;

den 24 mars: Andrew Larson och Ida Mallio;

den 29 mars: Erik A. Häggblom och Olga M. Johnson;

den 30 mars: C. H. Frye och Mary Nelson.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 6 april: William Smith och Emma Gord.

JORDFÄSTADE:

Af pastor Martin L. Larson:

den 20 mars: Gerda Maria Olund, 9 månader;

samma dag: mrs Ingeborg Anderson, 31 år;

den 27 mars: mrs Elizabeth D. Knoflesch, 39 år;

den 28 mars: Gust. Mattson, 34 år.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 31 mars: mrs Julia Severson, 57 år.

Af pastor Joh. W. Skans:

den 1 april: Carl Alver Axelson, 14 år.

För respredikant.

Såsom redan blifvit underrättadt i denna tidning, voro några af vår

konferens' pastorer i LaConner den 3 mars för att installera pastor G. A. Anderson. Jag erhöi en subskription på \$60, af hvilken summa följande inkom kontant:

Swan Olson	\$ 1.00
E. I. Erickson50
J. A. Lund	1.00
J. A. Blomquist	1.00
Mrs J. Jensen50
Fred. Anderson	5.00
Alfred Polson	5.00

Utom ofvannämnda summa har, sedan sista redovisningen gjordes, inkommit följande:

Från Seattle:

J. P. Ryden	\$ 5.00
Mrs M. K. Johnson	1.00
Ada Anderson	1.00
Alma Anderson	1.00
P. A. Albin	2.00
Ida Carlson	5.00
Mrs Sjöblad	1.00
Betsy Nelson	1.00
C. W. Anderson	1.00
Abraham Löfquist	2.00
Daniel Olson	10.00

Från Tacoma:

Charles Johnson	\$ 3.00
C. J. Lindquist	5.00

Från Hoekinson:

C. A. Carlson	\$1.00
---------------------	--------

Från Vancouver, Wash.

A. Bolin	\$5.00
----------------	--------

Summa \$58.00

Förut redovisadt \$589.67

Summa till d. 1 april 1904 \$647.67

Ett hjärtligt tack till alla gifvarna!

MARTIN L. LARSON.

Kyrkliga nyheter.

Från *Sunne församling*, Anderson och McNeils öarna, Wash. Sedan något från denna plats sist var synligt i COLUMBIA har församlingen på auktion sålt sin gamla orgel och sändt till östern efter en ny.

Äfven har syföreningen insatt stolar i kyrkan i stället för de bänkar, som insattes, då kyrkan byggdes.

En så kallad "basket social" till förmån för orgelfonden hade af ungdomsföreningen anordnats på aftonen den 27 febr., och belöpte sig inkomsten från densamma till \$17.85. Äfven har föreningen tillökts med två nya medlemmar.

Församlingen hade glädjen att efter konferensmötet få besök af pastor Nyström.

* * *

Från *Portland, Oregon*. Lördags afton den 19 mars hade vi en stark

storm, åtföljd af ett häftigt regn. En sådan storm har jag ej känt, sedan vi kommo till kusten. Samma afton hölls konsert i vår kyrka, anordnad af församlingens organist, mr Emil Holt. Fastän vädret var mycket ogynnsamt, så var kyrkan väl fylld. I programmet deltog studeranden C. R. Magney med ett tal öfver ämnet: "We, Swedish Americans", miss Anna Johnson med en deklamation, svenska sångklubben "Columbia", svenska mandolinklubben, mr Carl Appelgren med ett solo samt församlingens sångkör. Alla utförde sin sak väl. Konserthen var i allo lyckad.

Palmsöndagen hade vi glädjen att mottaga 9 medlemmar i församlingen, af hvilka 5 voro kommunikanter. Vi glädja oss öfver tillökningen i församlingen. Må hon tillväxa i yttre och inre måtto!

Måndagsaftonen den 28 mars öfverraskade en skara unga vänner vår äldsta dotter Hanna, som dagen förut fyllde sitt 18:de år. De tillbragte en kär stund hos oss den aftonen samt lämnade Hanna en minnesgåfva. Till de kära besökarna och till dem som önskade närvara, men voro förhindrade, vilja vi säga: Ett hjärtligt tack!

På långfredagen var det mycket glädjande att se så många närvara vid gudstjänsten på förmiddagen och aftonen. Ack, om människorna kunde den dagen rätt sanlas vid Kristi kors och se hvad de hafva i sin korsfäste Frälsare! Påsk- och pingsthögtiden skulle då för dem få en större betydelse, än den nu mången gång har.

Påskdagen var för oss en skön och härlig dag. Vid högmässogudstjänsten var kyrkan fullsatt af uppmärksamma åhörare, och på aftonen, då barnfest hölls, kunde hon ej rymma alla besökarna. I programmet deltog söndagsskolbarnen, sångkören och pastorn. Barnen hade inlärt stycken ur den heliga skrift samt ur psalm- och sångboken, hvilka de uppläste mycket väl. Mr Oscar Carlson, söndagsskolans vice föreståndare, ledde programmet på ett utmärkt sätt. Han höll ock ett kort välkomsttal vid festens öppnande. Till barnen utdelades påskkort och candy.

Åter har döden gästtat vår kära konfirmationsklass. Efter en och en half dags sjukdom afled den 30 mars Carl Alver Axelson i sitt kära

föräldrahem å 31 och Knott gatorna i en ålder af 14 år, 2 månader och 12 dagar. Han var en mycket stilla och uppmärksam gosse i konfirmationsklassen och hörde med begär talet om den korsfäste Kristus, syndares vän och Frälsare. Han vinnlade sig alltid om att lära sina läxor väl. Långfredagen begrofs han från kyrkan, dit en stor skara vänner och däribland hans läskamrater hade samlats för att följa honom till hans sista hvilorum. Texten för likpredikan utgjordes af Ps. 25: 5. Sångkören sjöng tvenne sånger. Vid gravnen, under det vår unge vän sänktes ned i sin hvilokammare, afsjöngs hemlandssången 131. Han efterlämnade sörjande föräldrar mr och Mrs O. W. Axelsson och syskonen Emil, Arthur, Hellen, Julius och Rudolf samt många släktingar och vänner. På hans graf lades många vackra blomstersmycken af konfirmationsklassen, söndagsskolan, släktingar och vänner. Vi sakna mycket vår unge vän i hemmet, söndagsskolan och i konfirmationsklassen, men vi sörja icke såsom de där intet hopp hafva, ty vi tro, att han har gått hem till sin Herre och Frälsare. J. W. S.

* * *

Från Moscow-pastoratet. Den vördade veteranen i Guds rikets tjänst pastor P. Beckman predikade i högmässan i Westdala-församlingen i Troy, påskdagen.

Hr Olof Johnson har gratis förfärdigat ett vackert bokskåp för Concordia litterära förenings bibliotek. Såsom en gård af tacksamhet för denna frikostighet öfverraskade föreningen hr Johnson en afton för någon tid sedan. Föreningen har stadig tillväxt, och intresset för dess verksamhet är oförminskadt. Den har nyligen skaffat sig knappar med tvenne händer på, en symbol af namnet, samt inskriptionen: "Concordia L. F."

Ett högtidligt bröllop firades den 6 dennes i hr och fru John Gårds trefna hem nära Troy, då deras äldsta dotter, Emma, förenades i det heliga äktenskapet med hr William Smith. En liten krets af släkt och vänner till brudparet öfvervar den högtidliga akten. COLUMBIA gratulerar hjärtligt de unga två!

Westdala-församlingens kvinnoförening höll möte den 9 dennes hos Mrs L. G. Torell.

Ungdoms-föreningen i Moscow höll en korgfest i hr och fru C. B. Greens gästfria hem aftonen den 23 sistlidne mars. I sammanhang därmed utfördes ett kort litterärt program. Nettoinkomsten från den i allo trefliga tillställningen belöpte sig till den nätta summan af \$50.15.

Kvinno- och ungdoms-föreningen höll sina reguliära möten för denna månad i nyssnämnda hem den 7 dennes. Den förras möte var icke så väl besökt, som önskligt varit. Må ingen undandra sig från deltagandet i den goda verksamheten. Den omständigheten, att en del städe håller sig tillbaka, verkar mer eller mindre nedstämmande på de öfriga. Båda föreningarna hålla sina nästa möten i hr och fru Gustaf Johnsons hem den 4 maj. Alla inbjudas hjärtligt!

På långfredagen hölls högmässogudstjänst i vår kyrka i Moscow. På påskdagen hölls gudstjänst såväl på f. m. som på aftonen. Vid det förra tillfället var kyrkan fullsatt af åhörare.

Ankan Mrs Johanna Roche har till Cordelia-kyrkan skänkt nummer för nummertafeln. Heder och tack!

* * *

Seattle. Långfredagen hade vi det mest angenäma väder. En stor skara uppmärksamma åhörare var samlad på aftonen för att lyssna till ordet om Jesu kärlek, uppenbarad i hans lidande och död på korset. Vi hoppades alla, att vädret skulle blifva lika vackert på påskdagen. Det regnade dock på morgonen, men kyrkan blef i alla fall fullsatt af folk både på förmiddagen och aftonen. Huru saligt är det icke att få tala och höra om vår segerrike, uppståndne Frälsare. Kören sjöng fyra sånger under dagen. Församlingen deltog i gudstjänsten, bland annat genom att gifva ett offer till konferensens hemmission, som belöpte sig till \$63. Två söndagar förut upptogs en kollekt för en fattig familj och belöpte sig till \$41.66. På vår synods kvinnomissionsförenings upprop insamlades vid syföreningsmöte en afton \$25.55 för vår synods hemmission. Vi vilja icke härmed "bläsa i basun." Vi önska blott uttrycka vår glädje öfver att, vi få vara med i Guds rikets verksamhet, och vår tacksamhet till Gud för den offervillighet han gifvit oss. Må

Herren göra oss mera tacksamma för hans försoningsoffer och uppståndelse och mera verksamma för hans rikets utbredande och själars frälsning. Ja, Gud allena äran.

* * *

Smått från LaConner-pastoratet. Bethsaida-församlingens kyrka blef tapetserad och målad invändigt till påskhögtiden. Arbetet utfördes på ett utmärkt sätt. I stället för kör med altartafla föreställes en vacker hvalfbåge af sten, och inuti den står med förgyllda bokstäfver: Jag är vägen och sanningen och lifvet.

Den 27 mars kallades teol. studerande Gustaf Bergman att efter erhållen ordination bli pastor för Första sv. ev. luth församlingen i Bellingham, Wash.

* * *

Redovisning. Med tacksamhet erkännas följande bidrag under februari och mars:

För konferensens mission:
Bethsaida-förs., LaConner . . . \$ 9.95
Immanuels-förs., Portland . . . 6.35
Elim-förs., Hockinson 25.00
Bethlehem-förs., Mist 20.00
\$61.30

För hednamissionen:
Coos Bay-förs., Marshfield . . \$ 3.75
En vän i South Bend 1.00
Immanuels-förs., Portland . . . 2.85
Westdala-förs., Troy50
\$8.10

För synodens kvinnomissionsförening:
Valby-förs., Gooseberry . . . \$11.20
Coos Bay-förs., Marshfield . . . 7.85
Gethsemane-förs., Seattle . . . 25.55
\$44.60

För Augustana College:
Coos Bay-förs., Marshfield . . \$18.00
Elim-förs., Hockinson 5.00
Bethlehem-förs., Mist 4.00
\$27.00

För understöds-kassan:
Coos Bay-förs., Marshfield . . \$ 3.15

Summa \$144.15

G. A. ANDERSON,
Columbia-konf. kassör.

Läs på annat ställe annonsen om SALUSIN. På grund af personlig pröfning kan undertecknad iutygga SALUSINS förträfflighet. Försök själf medlet och blif öfvertygad.

Rpn.

Brudens sång.

Från jorden min vandring till him-
melen går,
och Jesus mig sköter på färden.
Han själf sökte upp mig, bortap-
pade får,
som irrade ute i världen.
Ja, tråget han sökte, och då han mig
fann,
jag ljufvigen slöts i hans famn, där
jag vann
en sällhet och frid utan like.

Min brudgum han blifvit, och jag
är hans brud,
fast ringa jag vandrar på jorden.
Jag redan är klädd uti helgonens
skrud,
och därför jag härlig är vorden.
Fast hänad och plågad af satan och
värld,
dock är mig den skönaste lycka be-
skärd
hos Jesus, min vän och min brud-
gum.

Väl pröfvas min tro på den törniga
stig,
där fiendens rop höres skälla:
men brudgummen gifvit det löftet
åt mig:
"Förbundet skall aldrig förfalla."
Och själf går han före och strider
för mig,
och snart han mig hämtar till hem-
met, till sig —
som drömmande skall jag då blifva.
SELMA LAGERLÖF.

Låt mig blifva en medlem i församlingen.

Det hände i Illinois. En man låg mycket sjuk. Sjukdomen var obotlig. Under tiden hade Herren funnit sitt förlorade barn. Den svenska lutherska församlingens pastor hade på kallelse besökt mannen. Han läste Guds ord för honom och bad tillsammans med honom. Allvarsamma och förtroliga samtal fördes emellan själasörjaren och mannen. Han fördes till en sann och lefvande tro på Jesus, syndares Frälsare. Han glädde sig i tron på syndernas förlåtelse. Han var så glad i Herren, att han glömde sin sjukdom och sina plågor. En dag kom pastorn och hälsade på sin skyddsling. Men hvad fattas? Mannen var visserligen glad, men det var en något dämpad glädje. Han syntes hafva något, som tryckte hans sinne. När den skarpsynta läraren märkte detta, gjorde han allt han kunde för att upmuntra honom till att förtroligt yppa för honom sitt bekymmer. Efter en stunds tystnad och en allvarsam gråt sade mannen: Käre pastor, den gode och

käre Guden, som gifvit mig förvissning om mina synders förlåtelse i Jesu Kristi blod och lärt mig att ständigt se på Guds Lamm, som borttagit världens synd, har genom sin Helige Ande låtit mig få erfara en allvarsam tuktan. Jag har kommit att tänka på huru otacksam jag varit mot min Gud. Jag har bott på platsen så länge och jag har inte varit medlem af någon kristen församling. Ingenting har jag gifvit för Guds rikets verksamhet. Med mitt förhållande har jag låtit folk förstå, att församlingen är ingenting. Nu, käre pastor, skall jag snart dö, och jag hoppas och beder, att Gud, som väckt min uppmärksamhet på detta, ville i nåd förlåta mig dessa synder. Men jag känner som något fattades. Jag kan icke dö lugnt utan att blifva medlem af församlingen på jorden. Pastorn får icke taga till misstycke min barnslighet; men låt mig få blifva medlem af församlingen, innan jag dör. Låt mig få den glädjen att tillsammans med min hustru och mina barn blifva medlemmar af församlingen. Då skall jag dö lugnt. Pastorn, som fruktade, att mannen var i fara att blifva insnärjd i någon slags egenrättfärdighet och i fara att vilja lita mera uppå sina gärningar än Kristi förtjänst, visade honom uppå denna fara och förhöll honom, att Kristus allena är vår rättfärdighet. Detta är allt så sant, så sant, sade mannen. Jag menar icke åstadkomma någon egen tillfyllstgörelse eller därpå grunda mitt hopp, men jag känner, som något viktigt fattades. Låt mig blifva medlem af församlingen, innan jag dör. Pastorn ordnade det nu så, att det skulle ske. Åtskilliga af församlingens diakoner kallades till möte i den sjuke mannens hem. Mannen och hustrun blefvo enligt Augustana-synodens intagningsformulär intagna som medlemmar i församlingen. Tillsammans firade de nu Herrens heliga nattvard. O, hvilken högtidsstund! Mannens glädje blef stor. Han tackade och prisade Herren för hans stora godhet. Han var glad, han var fri, han var lycklig. När pastorn och diakonerna voro färdiga att gå hem, efter att hafva i detta hem fått fira en så sällspord gudstjänst, bad mannen hustrun gå till byrån och taga reda på plånboken. Där hade han en summa, som han ville skänka till kyr-

kan. En del skänktes till församlingen, en del till inre och yttre missionen och en del till fattiga och sjuka. Jag har försummat mig förut. Må Gud förlåta mig det. Tag detta som ett uttryck af min tacksamhet till Herren för hans stora nåd och godhet. Strax därefter dog mannen, glad och lycklig i sin Gud. Men hvad intryck det gjorde på församlingen, när pastorn i församlingen berättade därom. — Ja, det kunna vi ana.

Lärdom: Försumma icke att för-
ena dig med den kristna försam-
lingen.

Olivebladet.

Det materiella, som vi sända dit upp.

En rik fru drömde, att hon for till himmelen och fick där se ett slott, som höll på att uppföras.

"Hvem skall bo i det?" frågade hon sin ledsagare.

"Din trädgårdsmästare."

"Men han bor i ett mycket litet hus på jorden, ett hus knappast stort nog för hans familj. Han kunde nog ha det bättre, om han icke skänkte bort så mycket till de där eländiga fattiga.

Längre bort fick hon se ett mycket litet hus uppföras.

"Det skall blifva ditt hem."

"Men jag har alltid bott i ett slott på jorden. Jag skulle icke kunna bo i ett så litet hus."

De ord, hon fick höra som svar, voro betydelsefulla:

"Den himmelske byggmästaren försöker göra sitt allra bästa med det byggnadsmaterial, som sändes hit upp."

Därpå vaknade hon och beslöt att samla skatter i himmelen.

Hvad sända vi dit upp?

Hvad slags material bygga vi in i vårt dagliga lif? Håller detta material på att sändas upp till himmelen?

Third St. Market

Fresh and Salt Meats
Fish and Poultry

FRANK PRICE, ägare. MOSCOW, IDAHO.

T. TOBIASON

DEALING IN

Lumber, Sash & Doors

Main Street, Moscow, Idaho.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herrekiperings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - - IDAHO.

Gör hvad du kan nu.

En gammal erfaren kristen brukade säga: "Den, som uppskjuter att göra godt, till dess han kan göra något stort, skall aldrig göra något." Och det är sant. Vårt lif utgöres af idel små ting. Det är blott sällan i vårt lif tillfälle att göra något stort erbjuder sig. Sann storhet består däri att vara stor i små ting. Många droppar bilda en ocean. Vi må därför vara villiga att göra det lilla, vi förmå, och aldrig vänta efter stora tillfällen. Vill du därför göra mycket godt, gör små, ringa goda gärningar den ena efter den andra. Tala ett ord här, gif en liten skrift där, men gif alltid ett godt exempel. Vi måste göra det goda, som först kommer i vår väg, och så det andra och så vidare hela vägen. Detta är det enda sättet, på hvilket vi kunna vara till hjälp och nytta för andra. På detta sätt skall äfven du kunna bära riklig frukt.

TRADE AT

The Boston Store

The Store That
Saves You Money

Every 25 cents you spend entitles you to a chance for a free round trip to the St. Louis World's Fair. Yours may be the lucky ticket!

MOSCOW, IDAHO.

O. A. LENDE

Skandinavisk Advokat

Praktiserar vid alla domstolar.

Allt arbete utföres Moscow,
prompt och noggrant. IDAHO

GRICE & SON

Furniture

Opp. Moscow Hotel, Moscow, Idaho

The Old Firm at the Old Stand Still!

—LEADS IN—

HARDWARE and GROCERIES.

Moscow Hardware Co.

MOSCOW, IDAHO.

C. V. Delepine, M. D.

Physician and Surgeon

Office over Torsen Drug Store,

MOSCOW, IDAHO.

Madison Lumber Co

—DEALERS IN—

Lumber, Wood & Coal

MOSCOW, IDAHO.

För erhållande af de BÄSTA och STILIGASTE

✻ Fotografier ✻

—BESÖK—

H. ERICHSON

MOSCOW, IDAHO.

Augustana och Augustana Journal
endast \$2.00 per år.

UNGDOMSVÄNNEN EN DOLLAR
PER ÅR

Lutheran Aug. Book Concern, Rock Island, Il.

Det bästa är alltid det billigaste,
och det är hvad ni får
hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Skor och
Kläder.

SVENSKA TALAS

MOSCOW, - - - IDAHO

COLLINS & SHERER

Hardware and Plumbing

205 Main Street

MOSCOW, - - - IDAHO.

Adolph Kulhanek

Skomakare

Main Street, - - - Moscow, Idaho

D. H. HOLMAN

✻ DENTIST ✻

Teeth extracted without pain by use of
local anæsthetics. No hypodermic
needle. Only best material used.

MOSCOW, - - - IDAHO.

HEARD & HUMPHREY

Grocerihandel

MOSCOW, - - - IDAHO.

The First National Bank

of Moscow, Idaho.

Äldsta och största bank i Latah County. Sär-
skild oppmärksambet ägnas växlar till utlandets
alla delar.

A. N. Bush, President. W. L. Payne, kassör.
Warren Truitt, v. Pres. B. L. Jenkins, bitr. kassör.

Spotswood & Veatch

✻ Brokers ✻

Real Estate, Insurance
Loans & Rentals

MOSCOW - - - IDAHO

Salusin

botar REUMATISM, SCIATICA, GOUT,
MALARIA, BLODFÖRGIFTNING,
HÄMMORROJDER OCH HUDSJUKDOMAR

SALUSIN är ett giftrikt medel som hastigt upptages af blodet och renar detsamma från bakterier (germs) och andra giftiga ämnen. Salusin kostar \$1.00 flaskan, 3 flaskor \$2.50, och sändes fraktfritt till alla, som insända detta pris.

"Jag har en längre tid lidit af reumatism (gout) och till följd häraf varit mycket smärten i fötterna och fotlederna. Tidvis kunde jag ej sova om nätterna, och mina svåra plågor gjorde mig mycket nervös. Jag läste om Salusin i en tidning och eftersände genast en flaska. Efter

att halva användt Salusin några dagar försvann värken, jag började genast sova godt, svullnaden aftog dag för dag och skinnet blek så småningom sitt naturliga utseende."

NILS ANDERSON, 365 E. State Street, Chicago, Ill.

THE SALUSIN INHALER är den lämpligaste apparat för inandning af Salusin. Salunka använd botar Salusin Astma, Bronchitis samt Katarr. The Inhaler kostar \$1.00, en Inhaler och en flaska Salusin \$1.50, och sändes fraktfritt.

THE SALUSIN TABLETS äro ett behagligt medel för Förstoppning och Lefversjukdomar och verka utan att förorsaka smärta samt utan att försvaga magen och tarmkanalen. Pris 25 och 50 cts., portofritt.

Sänd 4 cent i frimärken för en proflåda tablets.

Agenter Siskas.
Skrif efter sedda intyg.

E. HOLLAND & CO., 377 Broadway, New York, N. Y.

"Du skall icke missbruka Herren din Guds namn."

"Får du betaldt för du svär?" frågade den ryktbare Eli Perkins en gång en handelsresande.

"Nej, det gör jag för intet", blef svaret.

"Välän", sade Perkins, "du arbetar billigt, du lägger åsido din karaktär såsom en gentleman, sårar dina vänner, bryter mot Guds bud och förlorar din egen själ — och detta allt för intet! Du arbetar i sanning billigt — ganska billigt!"

De tre brödernas gåfvor.

En predikant, som reste omkring och samlade medel för att bygga ett bönhus, besökte en man, som var både rik och frikostig. Han gaf för egen del en ganska stor gifva och vände sig sedan till sina tre gossar, som voro närvarande, hört predikantens begäran och sett, hvad deras fader gaf.

"Nu, mina gossar", sade han, "hvad viljen I gifva för att hjälpa denne snälle man i hans arbete?"

Den ene sade: "Jag vill gifva hela den månadspenning, som jag fått af dig." Och han gjorde så.

Den andre sade: "Jag vill gifva hälften däraf", och han gjorde så.

Den tredje sade: "Jag vill icke gifva någonting." Och han gaf ingenting.

Omkring tjugo år därefter besökte predikanten åter den stad, där detta tilldrog sig. Han hade icke förgätit det. Han gjorde efterfrågningar om den rike och gifmilde mannen och hans tre söner. Mannen själf var död. Han hade gått hem till Gud med glädje. Men låtom oss gifva akt på hvad han fick veta om de tre gossarna. Den äldste, som gifvit hela sin månadspenning, var en troende man och mycket förnögen. Den andre, som endast gifvit hälften däraf, hade hvad han behöfde för sig och de sina. Den tredje, som sade: "Jag vill icke gifva någonting," var genom misslyckade företag så utblottad, att hans bröder måste underhålla honom.

"Gifven, så skall eder varda gifvet. Ett godt mått, packadt, skakadt och öfverflödande, skall man gifva i edert sköte, ty med samma mått, lyar med I mäthen, skall det mätas eder." Dessa Herren Jesu ord gå alltjämt i fullbordad.

Olivebladet.

J. A. BJÖRKLUND

tillhandahåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och bese dem.

TROY, - - - IDAHO.

Olson & Johnson

**Möbel- och
Järnvaruhandel.**

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE.

Troy, Idaho.

L. A. Torsen

Dealer in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles, Stationery, School and Office Supplies, etc., Paints, Oils, Varnishes and Brushes.

Main Street, Moscow, Idaho.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - IDAHO.

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Gör mig ett besök.

3:dje gatan. - - - Moscow, Idaho.

Nära G. A. R. Hall.

THE GEM CITY HARDWARE COMP., LTD.

Järnvaruhandel,

BLECKSAKER OCH STÖVAR.

MOSCOW, - - - IDAHO.

You can get everything cleaned.

"Your character excepted."

at the

Moscow Steam Laundry

Motter, Wheeler Co.,

The Leaders.

MOSCOW, - - - IDAHO.

Moscow Nurseries

Home Grown Fruit Trees Are the Best.

We have the finest lot of trees ever grown.

Send in your orders by mail.

MOSCOW NURSERIES,

F. L. WHITE, PROP. - - - MOSCOW, IDAHO

"Den som spar, han har." Spara 10-centaren, och dollarn är Er. Insätt Edra besparingar i SPOKANE & EASTERN TRUST CO:S sparbanksafdelning. Intresse betalas i januari och juli.

SPOKANE & EASTERN TRUST Co.,
Moscow, Idaho.

SVENSK SKOHANDEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom

SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.

Gör mig ett besök.

Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

Svenska böcker.

Fullständiga Engelsk-Svensk Profstäl-
lare. Klotband \$1.00
Praktisk Lärobok i Engelska. Klotband... \$1.00
Svensk-amerikansk Kokbok. Kart..... \$1.25
Do, klotband \$1.50
Ahlbergs Biblisk Skattkammare. Välsktd. \$1.50
Do, Läderband \$1.75
Do, Morocoband med guldsnitt \$2.25
Rosenius' Beträktelser för hvar dag i året.
Välskt band \$1.50
Do, Läderband \$1.75
Kataloger gratis.

The Engberg-Kolmberg Pub. Co.

119 E. Chicago Ave., Chicago, Ill.

Will E. Wallace

JUVELERARE och
... OPTIKUS ...

Spicer Block. - - - Moscow, Idaho.

CHILDERS & CHILDERS

Fresh and Home-made

**Candies, Ice Cream and
Soft Drinks**

MOSCOW, - - - IDAHO.

HAGAN & CUSHING

tillhandahålla allt som hör till en väl
sorterad

Kötthandel.

BUTIK Å MAIN STREET.

Högsta kontanta pris betalas för bifv
fläsk, färdkött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist,

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.

Kom in och bese mitt nya lager af
svenska och norska Böcker, Biblar och
Testamenten.

Moscow, Idaho.

E. C. Lloyd,

Carnies, Buggies and Saddle Horses.

Livery, Feed and Sale Stables.

Give us a call. - - - Moscow, Idaho

Issued the 15th every month
by Luther at Augustana Book Concern,
Rock Island Ill.